तुषारपतनाच्चैव मृदुत्वाद्भास्करस्य च ।
शैत्याद्गाग्रस्थमपि प्रायेण रसवज्जलम् ॥ २५ ॥
जराकर्करितैः पत्रैः शीर्णकेसरकर्णिकैः ।
नालशेषा हिमध्वस्ता न भान्ति कमलाकराः ॥ २६ ॥

---

2. Indra und Ahalyâ werden von Gautama verflucht (ed. Bomb. 1,48,15–49,10).

5 गौतमस्य नरश्रेष्ठ पूर्वमासीन्महात्मनः ।
आश्रमो दिव्यसंकाशः सुरैरपि सुपूजितः ॥ १ ॥
स चात्र तप आतिष्ठदहल्यासहितः पुरा ।
वर्षपूगान्यनेकानि राजपुत्र महायशः ॥ २ ॥
तस्यान्तरं विदित्वा च सहस्राक्षः शचीपतिः ।
10 मुनिवेषधरो भूत्वा अहल्यामिदमब्रवीत् ॥ ३ ॥
ऋतुकालं प्रतीक्षन्ते नार्थिनः सुसमाहिते ।
संगमं त्वहमिच्छामि त्वया सह सुमध्यमे ॥ ४ ॥
मुनिवेषं सहस्राक्षं विज्ञाय रघुनन्दन ।
मतिं चकार दुर्मेधा देवराजकुतूहलात् ॥ ५ ॥
15 अथाब्रवीत्सुरश्रेष्ठं कृतार्थेनान्तरात्मना ।
कृतार्थास्मि सुरश्रेष्ठ गच्छ शीघ्रमितः प्रभो ॥ ६ ॥
आत्मानं मां च देवेश सर्वथा रक्ष गौतमात् ।
इन्द्रस्तु प्रहसन्वाक्यमहल्यामिदमब्रवीत् ॥ ७ ॥
सुश्रोणि परितुष्टोऽस्मि गमिष्यामि यथागतम् ।
20 एवं संगम्य तु तदा निश्चक्रामोटजात्ततः ॥ ८ ॥
स संभ्रमात्त्वरन्नाम शङ्कितो गौतमं प्रति ।
गौतमं संददर्शाथ प्रविशन्तं महामुनिम् ॥ ९ ॥
देवदानवदुर्धर्षं तपोबलसमन्वितम् ।
तीर्थोदकपरिक्लिन्नं दीप्यमानमिवानलम् ॥ १० ॥
25 गृहीतसमिधं तत्र सकुशं मुनिपुंगवम् ।
दृष्ट्वा सुरपतिस्त्रस्तो विषण्णवदनोऽभवत् ॥ ११ ॥
अथ दृष्ट्वा सहस्राक्षं मुनिवेषधरं मुनिः ।
दुर्वृत्तं वृत्तसंपन्नो रोषाद्वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥
मम रूपं समास्थाय कृतवानसि दुर्मते ।
30 अकर्तव्यमिदं यस्माद्विफलस्त्वं भविष्यसि ॥ १३ ॥